

for rettest, at indenrigs- og boligministeren bliver bemyndiget til at fastsætte maksimale betalingstakster, der kan afkræves sådanne patienter.

Til § 5.

I forslaget § 5, stk. 1 og 2, er optaget bestemmelser om, at tuberkuloseinstitutionerne uden hensyn til patienternes bopæl er pligtige til at modtage de af forslaget § 3, stk. 1, omfattede personer til behandling for tuberkulose. Bestemmelserne svarer til den nugældende lovs § 7.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til statsstøttelovens § 8.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til statsstøttelovens § 11.

På indeværende tidspunkt vil det ikke være muligt at overskue, hvilke konsekvenser den i de seneste år konstaterede nedgang i antallet af tuberkulosepatienter vil kunne få for behovet for sengepladser. Under hensyn hertil har man ikke fundet anledning til at foreslå bestemmelsen ændret.

I § 7, stk. 3, som vedrører pligten til at tilbagebetale et ydet statstilskud, såfremt der gives den pågældende bygning en anden anvendelse, er der dog foreslået optaget en ny bestemmelse om, at indenrigs- og boligministeren i særlige tilfælde helt eller delvis kan fritage for tilbagebetaling.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til statsstøttelovens § 12. Af lignende grunde som fremhævet i bemærkningerne til § 1 har man fundet det hensigtsmæssigt, at statsanerkendelse til tuberkulosestationer fremtidig meddeles af indenrigs- og boligministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg. Som stk. 3 foreslås optaget en bestemmelse, hvorefter indenrigs- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler for tuberkulosestationernes virksomhed, hvilket er i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været antaget i praksis. Endvidere er det i stk. 4 foreslået, at indenrigs- og boligministeren kan tilbagekalde anerkendelsen, såfremt stationen ikke efter-

kommer ministerens eller sundhedsstyrelsens anvisninger.

Som stk. 5 er foreslået optaget en ny bestemmelse, hvorefter enhver, der undersøges af en tuberkulosestation, har ret til vederlagsfrit at få en erklæring fra stationen om, hvorvidt undersøgelsen har vist tegn på smittefarlig tuberkulose.

Til § 9.

Statskassen har hidtil i medfør af lov om offentlig forsorg § 64, stk. 2, og lov nr. 137 af 2. maj 1934 § 1 refunderet tuberkuloseinstitutionerne udgiften ved indlæggelse af tuberkuløse i henhold til loven om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse med et af indenrigs- og boligministeren for hvert finansår fastsat beløb pr. sygedag, for finansåret 1951—52 således 10 kr., jfr. indenrigs- og boligministeriets bekendtgørelse nr. 227 af 22. maj 1951.

Imidlertid ses der ikke at være tilstrækkelig grund til, at tuberkuloseinstitutionerne skal have en særlig betaling for denne gruppe af patienter, og den nuværende særordning i henhold til forsorgslovens § 64, stk. 2, og loven af 2. maj 1934 foreslås derfor ophævet, jfr. forslaget § 10. Iøvrigt har de omhandlede indlæggelser af patienter hidtil kun fundet sted i ganske enkelte tilfælde.

Til § 10.

Med hensyn til den foreslåede ophævelse af § 11 i lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse bemærkes, at en værnepligtig, der under indkaldelsen viser sig lidende af smittefarlig tuberkulose, og som derfor hjemsendes, efter de i forslaget § 3 indeholdte regler vil kunne optages på en statsanerkendt tuberkuloseinstitution med statstilskud. Under hensyn til at det kun ganske undtagelsesvis vil forekomme, at den hjemsendte værnepligtige ikke vil have adgang til at få betalingstaksten dækket af enten sygekassen eller vedkommende kommune, findes det ikke fornødent at opretholde den nævnte særlige bestemmelse, hvorefter sådanne patienter kan optages på statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner fuldt ud på statens bekostning.